

„Ne szóljon Igéd hiába”

XX. Országos Bibliai Történetmondó Verseny

1-2. évfolyam

Józsué 4,15-24 (Az Úr ládája átkel a Jordánon)

15 Az Úr azt mondta Józsuének: 16 Parancsold meg a bizonyság ládáját vivő papoknak, hogy jöjjenek ki a Jordánból! 17 Józsué tehát megparancsolta a papoknak: Jöjjetek ki a Jordánból! 18 Amikor kijöttek az Úr szövetségládáját vivő papok a Jordán közepéből, alighogy szárazra tették a lábukat, visszatért helyére a Jordán vize, és úgy folyt, hogy a medre egészen megtelt éppúgy, mint azelőtt. 19 Az első hónap tizedikén jött ki a nép a Jordánból, és tábornok ült Gilgálban, Jerikó keleti határán. 20 Azt a tizenkét követ, amelyet a Jordánból vettek ki, Gilgálban állíttatta föl Józsué, 21 és ezt mondta Izráel fiainak: Ha majd megkérdezik fiaitok apáiktól, hogy miféle kövek ezek, 22 magyarázzátok el fiaitoknak, hogy szárazon kelt át Izráel itt a Jordánon. 23 Mert Istenetek, az Úr kiszárította a Jordán vizét elöttetek, amíg átkeltetek. Így cselekedett Istenetek, az Úr a Vörös-tengerrel is: kiszárította elöttünk, amíg átkeltünk rajta 24 hogy megtudja a föld minden népe, milyen erős az Úr keze, és hogy féljétek Isteneteket, az Urat mindenkor.

Lukács 17,11-19 (Tíz leprás meggyógyítása)

11 Amikor Jézus úton volt Jeruzsálem felé, Samária és Galilea között haladt át. 12 Amint beért egy faluba, szembejött vele tíz leprás férfi, akik távol megálltak, 13 és kiáltozva kérték: Jézus, Mester, könyörülj rajtunk! 14 Amikor meglátta őket, így szólt hozzájuk: Menjetek el, és mutassátok meg magatokat a papoknak! És amíg odaértek, megtisztultak. 15 Egyikük pedig, amikor látta, hogy meggyógyult, visszatért, és fennhangon dicsőítette Istent. 16 Arcra borult Jézus lábánál, és hálát adott neki. Ez pedig samáriai volt. 17 Megszólalt Jézus, és ezt kérdezte: Vajon nem tízen tisztultak-e meg? Hol van a többi kilenc? 18 Nem akadt más, aki visszatért volna, hogy dicsőítse Istent, csak ez az idegen? 19 És ezt mondta az Úr: Kelj fel és menj el, a hited megtartott téged.

„Ne szóljon Igéd hiába”

XX. Országos Bibliai Történetmondó Verseny

3-4. évfolyam

1Mózes 8,15-22 (Nóé hálaáldozata)

15 Ekkor így szólt Isten Nóéhoz: 16 Jöjj ki a bárkából feleségeddel, fiaiddal és fiaid feleségeivel együtt! 17 Mindenféle élőlényt, amely csak veled van: madarat, szárazföldi állatot és minden földi csúszómászt hozz ki magaddal, hadd nyüzsögjenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön! 18 Kijött tehát Nóé fiaival, feleségével és fiainak feleségeivel együtt. 19 Minden élőlény, minden csúszómászó, minden madár, minden, ami mozog a földön, csoportonként kijött a bárkából. 20 Azután oltárt épített Nóé az Úrnak, majd vett minden tiszta szárazföldi állatból és minden tiszta madárból, és égőáldozatot mutatott be az oltáron. 21 Amikor az Úr megérezte a kedves illatot, ezt mondta magában az Úr: Nem átkozom meg többé a földet az ember miatt, bár gonosz az ember szívének szándéka ifjúságától fogva, és nem irtok ki többé minden élő, ahogyan most cselekedtem. 22 Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.

Lukács 7,11-17 (Jézus feltámasztja a naini ifjút)

11 Ezután Jézus elment egy Nain nevű városba, és vele mentek tanítványai nagy sokasággal együtt. 12 Amikor közeledett a város kapujához, íme, halottat hoztak kifelé, egy özvegyasszony egyetlen fiát, és a városból nagy sokaság követte. 13 Amikor az Úr meglátta az asszonyt, megszánta, és így szólt hozzá: Ne sírj! 14 Azután odalépett, és megérintette a koporsót. Akik vitték, megálltak, ő pedig így szólt: Ifjú, neked mondom, kelj fel! 15 Erre felült a halott, és elkezdett beszélni; Jézus pedig átadta az anyjának. 16 Félelem fogta el mindnyájukat, dicsőítették az Istent, és ezt mondták: Nagy próféta támadt közöttünk, és meglátogatta Isten az ő népét. 17 Ez a hír elterjedt róla egész Júdeában és az egész környéken.

„Ne szóljon Igéd hiába”

XX. Országos Bibliai Történetmondó Verseny

5-6. évfolyam

Józsué 4,1-9 (A tizenkét emlékkő felállítására)

1 Amikor az egész nép mindenestül átkelt a Jordánon, azt mondta az Úr Józsuénak: 2 Válasszatok ki a népből tizenkét férfit, törzsenként egyet-egyet, 3 és parancsoljátok meg nekik: Vegyetek föl tizenkét követ innen a Jordán közepéből, ahol a papok lába áll szilárdan, vigyétek azokat magatokkal, és tegyétek le a szálláson, ahol ma éjjel megszálltok. 4 Józsué odahívta azt a tizenkét férfit, akiket Izráel fiai közül kijelölt, törzsenként egyet-egyet, 5 és azt mondta nekik Józsué: Menjetek be a Jordán közepébe, Isteneteknek, az Úrnak ládája elé, és vegyen föl mindegyikötök egy-egy követ a vállára, Izráel törzseinek a száma szerint. 6 Legyen ez emlékeztető jelül közöttetek! És ha majd megkérdezik fiaitok, hogy miféle kövek ezek, akkor ezt mondjátok nekik: Kettévált a Jordán vize az Úr szövetségládája előtt, amikor átkelt a Jordánon; kettévált a Jordán vize, és erre emlékeztetik ezek a kövek Izráel fiait mindörökké. 8 Izráel fiai úgy cselekedtek, ahogyan Józsué parancsolta. Fölvettek a Jordán közepéből tizenkét követ Izráel törzseinek száma szerint, ahogyan az Úr mondta Józsuénak. Magukkal vitték a szállásukra, és ott letették azokat. 9 Tizenkét követ állítottatott föl Józsué a Jordán közepén is, azon a helyen, ahol a szövetség ládáját vivő papok lába állt. Ott is vannak mind a mai napig.

János 6,1-14 (Ötezer ember megvendégelése)

1 Jézus ezután elment a Galileai-tengernek, Tibériás tavának túlsó partjára. 2 Nagy sokaság követte őt, mert látták, milyen jeleket vitt végbe a betegeken. 3 Jézus pedig felment a hegyre, és ott leült a tanítványaival együtt. 4 Közel volt a páska, a zsidók ünnepe. 5 Amikor Jézus észrevette, hogy nagy sokaság közeledik hozzá, így szólt Fülöpnek: Honnan vegyünk kenyeret, hogy ezek ehessenek? 6 Ezt pedig azért kérdezte tőle, hogy próbára tegye, mert ő már tudta, mit fog tenni. 7 Fülöp így válaszolt neki: Kétszáz dénár árú kenyér sem elég nekik, hogy mindenki kapjon valami keveset. 8 Egyik tanítványa, András, Simon Péter testvére így szólt hozzá: 9 Van itt egy gyermek, akinél van öt árpakenyér és két hal, de mi ez ennyi embernek? 10 Jézus ezt mondta: Ültessétek le az embereket! Fűves terület volt az. Letelepődtek tehát a férfiak, szám szerint mintegy ötezen. 11 Jézus pedig vette a kenyereket, hálát adott, és kiosztotta az ott ülőknek; ugyanúgy osztott a halakból is, amennyit kívántak. 12 Amikor pedig jóllaktak, így szólt tanítványaihoz: Szedjétek össze a maradékot, hogy semmi se vesszen kárba! 13 Összeszedték tehát, és tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyér maradékával, amit meghagytak azok, akik ettek. 14 Miután látták az emberek, hogy milyen jelt tett, ezt mondták: Ez valóban az a próféta, akinek el kellett jönnie a világba.

„Ne szóljon Igéd hiába”

XX. Országos Bibliai Történetmondó Verseny

7-8. évfolyam

1Sámuel 7,3-12 (Izráel legyőzi a filiszteusokat)

3 Akkor ezt mondta Sámuel Izráel egész házának: Ha tiszta szívből akartok megtérni az Úrhoz, akkor távolítsátok el magatok közül az idegen isteneket és Astartékat! Ragaszkodjatok szívből az Úrhoz, egyedül neki szolgáljatok, akkor majd megment benneteket a filiszteusok kezéből. 4 Akkor eltávolították Izráel fiai a Baalokat és az Astartékat, és egyedül az Úrnak szolgáltak. 5 Majd ezt mondta Sámuel: Gyűjtsétek össze egész Izráelt Micpába, és imádkozni fogok értetek az Úrhoz. 6 Összegyűltek tehát Micpában, vizet merítettek, és kiöntötték az Úr előtt. Böjtöltek azon a napon, és ezt mondták: Vétkeztünk az Úr ellen! Sámuel pedig igazságot szolgáltatott Izráel fiai között Micpában. 7 Amikor azonban meghallották a filiszteusok, hogy Izráel fiai összegyűltek Micpában, fölvonultak a filiszteusok városfejedelmei Izráel ellen. Meghallották ezt Izráel fiai, félelem fogta el őket a filiszteusok miatt, 8 és ezt mondták Izráel fiai Sámuelnek: Kiálts értünk szüntelenül Istenünkhöz, az Úrhoz, hogy szabadítson meg bennünket a filiszteusok kezéből! 9 Sámuel fogott egy szopós bárányt, és feláldozta teljes égőáldozatul az Úrnak. És Sámuel az Úrhoz kiáltott Izráelért, az Úr pedig meghallgatta. 10 Mialatt Sámuel az égőáldozattal foglalatoskodott, előrenyomultak a filiszteusok, hogy megütközzenek Izráellel. Az Úr azonban hatalmas hangon mennydörgött azon a napon a filiszteusok fölött, akik úgy megzavarodtak, hogy vereséget szenvedtek Izráeltől. 11 Ekkor az izráéliek kivonultak Micpából, üldözőbe vették a filiszteusokat, és vágták őket csaknem egészen Bét-Kárig. 12 Sámuel pedig fogott egy követ, felállította Micpá és Sén között, és elnevezte Eben-Háézernek, mert ezt mondta: Az Úr segített el bennünket egészen idáig!

János 11,32-44 (Lázár feltámasztása)

32 Mária pedig, amint odaért, ahol Jézus volt, meglátta őt, leborult a lába elé, és így szólt hozzá: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. 33 Amikor Jézus látta, hogy Mária sír, és a vele jött zsidók is sírnak, háborgott lelkében, és megrendült. 34 Megkérdezte: Hova helyeztéték őt? Azt felelték: Uram, jöjj és lásd meg! 35 Jézus könnyekre fakadt. 36 A zsidók ezt mondták: Íme, mennyire szerette! 37 Közülük néhányan pedig így szóltak: Ő, aki a vak szemét megnyitotta, nem tudta volna megtenni, hogy ez ne haljon meg? 38 Jézus – még mindig háborgva magában – a sírhoz ment: ez egy barlang volt, és kő feküdt rajta. 39 Jézus így szólt: Vegyétek el a követ! Márta, az elhunyt testvére így szólt hozzá: Uram, már szaga van, hiszen negyednapos. 40 Jézus azonban ezt mondta neki: Nem mondtam-e neked, hogy ha hiszel, meglátod az Isten dicsőségét? 41 Elvették tehát a követ, Jézus pedig felemelte a tekintetét, és ezt mondta: Atyám, hálát adok neked, hogy meghallgattál. 42 Én tudtam, hogy mindig meghallgatsz, csak a körülálló sokaság miatt mondtam, hogy elhiggyék, hogy te küldtél engem. 43 Miután ezt mondta, hangosan kiáltott: Lázár, jöjj ki! 44 És kijött a halott, lábán és kezén pólyákkal körülkötve, arcát kendő takarta. Jézus szólt nekik: Oldjátok fel, és hagyjátok elmenni!